AUGLÝSING

um gildistöku fríverslunarsamnings milli ríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu og Marokkós.

Samningur milli ríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu og Marokkós, sem undirritaður var í Genf 19. júní 1997, öðlaðist gildi 1. desember 1999, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 16/1998.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 31. desember 1999.

Halldór Ásgrímsson.

Sverrir Haukur Gunnlaugsson.

AUGLÝSING

um samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 138 um lágmarksaldur við vinnu.

Hinn 6. desember 1999 var framkvæmdastjóra Alþjóðavinnumálastofnunarinnar afhent fullgildingarskjal Íslands vegna samþykktar Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 138 um lágmarksaldur við vinnu sem gerð var í Genf 26. júní 1973. Samþykktin öðlast gildi að því er Ísland varðar 6. desember 2000. Fullgilding samþykktarinnar fól jafnframt í sér uppsögn á samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 15 um lágmarksaldur kyndara og kolamokara frá 11. nóvember 1921, sbr. Samninga Íslands við erlend ríki nr. 27 þar sem samþykktin er birt, og endurskoðaðri samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 58 um lágmarksaldur barna við sjómennsku frá 24. október 1936, sbr. Samninga Íslands við erlend ríki nr. 47 þar sem samþykktin er birt. Uppsagnirnar öðlast gildi 6. desember 2000.

Samþykktin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 31. desember 1999.

Halldór Ásgrímsson.

Sverrir Haukur Gunnlaugsson.

SAMÞYKKT
nr. 138 um lágmarksaldur við vinnu.

Allsherjarþing Alþjóðavinnumálastofnunarinnar,

er kom saman til 58. þings síns í Genf hinn 6. júní 1973 að kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar, og

hefur ákveðið að samþykkja ákveðnar tillögur um lágmarksaldur við vinnu sem er fjórða efni á dagskrá þingsins, og

gefur gaum að ákvæðum samþykktar um lágmarksaldur í iðnaði, 1919, samþykktar um lágmarksaldur við sjómennsku, 1920, samþykktar um lágmarksaldur í landbúnaði, 1921, samþykktar um lágmarksaldur kyndara og kolamokara, 1921, samþykktar um lágmarksaldur við önnur störf en iðnað, 1932, endurskoðaðrar samþykktar um lágmarksaldur við sjómennsku, 1936, endurskoðaðrar samþykktar um lágmarksaldur í iðnaði, 1937, endurskoðaðrar samþykktar um lágmarksaldur við önnur störf en iðnað, 1937, samþykktar um lágmarksaldur fiskimanna, 1959 og samþykktar um lágmarksaldur við vinnu neðanjarðar, 1965, og

telur tímabært að setja almenn ákvæði um þetta efni sem smám saman kæmu í stað þeirra sem nú gilda og taka til afmarkaðra greina atvinnulífsins, með það fyrir augum að afnema vinnu barna algjörlega, og

þar sem þingið hefur ákveðið að þessar tillögur skuli vera í formi alþjóðasamþykktar,

gerir þingið í dag hinn 26. júní 1973 eftirfarandi samþykkt sem vísa má til sem samþykktar um lágmarksaldur, 1973:

1. gr.

Sérhvert aðildarríki, sem samþykkt þessi er í gildi gagnvart, skuldbindur sig til þess að framfylgja stefnu sem miðar að því að tryggja raunverulegt afnám barnavinnu og að hækka smám saman lágmarksaldur við vinnu eða störf að því marki sem er í fyllsta samræmi við líkamlegan og andlegan þroska ungmenna.

2. gr.

1. Sérhvert aðildarríki, sem fullgildir samþykkt þessa skal með yfirlýsingu, er fylgir fullgildingarskjali þess, tiltaka lágmarksaldur við vinnu eða

CONVENTION
No. 138 concerning Minimum Age for Admission to Employment

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-eighth Session on 6 June 1973, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to minimum age for admission to employment, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Noting the terms of the Minimum Age (Industry) Convention, 1919, the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention, 1932, the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, and the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965, and

Considering that the time has come to establish a general instrument on the subject, which would gradually replace the existing ones applicable to limited economic sectors, with a view to achieving the total abolition of child labour, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts the twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-three, the following Convention, which may be cited as the Minimum Age Convention, 1973:

Article 1

Each Member for which this Convention is in force undertakes to pursue a national policy designed to ensure the effective abolition of child labour and to raise progressively the minimum age for admission to employment or work to a level consistent with the fullest physical and mental development of young persons.

Article 2

1. Each Member which ratifies this Convention shall specify, in a declaration appended to its ratification, a minimum age for admission to

starf á landsvæði þess og á samgöngutækjum sem skrásett eru þar; með þeim undantekningum, sem um getur í 4. - 8. gr. þessarar samþykktar, skal enginn undir þeim aldri tekinn í vinnu eða starf í neinni starfsgrein.
2. Sérhvert aðildarríki, sem hefur fullgilt samþykkt þessa, getur síðar tilkynnt framkvæmdastjóra Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar að það tiltaki hærri lágmarksaldur en það hafði áður gert.
3. Sá lágmarksaldur, sem tiltekinn er skv. 1. tl. þessarar greinar, skal ekki vera lægri en lokaaldur skólaskyldu og aldrei lægri en 15 ár.

4. Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. þessarar greinar getur aðildarríki, sem býr við vanþróaðan efnahag og menntunarskilyrði, tiltekið í upphafi 14 ára lágmarksaldur, að höfðu samráði við samtök vinnuveitenda og launafólks sem í hlut eiga, þar sem þau eru til.

5. Sérhvert aðildarríki, sem tiltekið hefur 14 ára lágmarksaldur í samræmi við ákvæði undanfarandi töluliðar, skal hafa í skýrslum sínum um framkvæmd samþykktarinnar sem gerðar eru skv. 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, yfirlýsingu um

a. að ástæðan til þess sé enn fyrir hendi; eða
b. að það afsali sér réttinum til að færa sér í nyt umrætt ákvæði frá tilteknum degi að telja.

3. gr.

1. Lágmarksaldur við hvers konar vinnu eða starf, sem í eðli sínu eða vegna aðstæðna við framkvæmd þess er líklegt til að stofna í hættu heilbrigði, öryggi eða siðgæði ungmenna, skal ekki vera lægri en 18 ár.
2. Sú vinna eða það starf, sem 1. tl. þessarar greinar tekur til, skal tiltekið í lögum eða reglugerðum eða af hlutaðeigandi stjórnvaldi, að höfðu samráði við samtök vinnuveitenda og launafólks sem hlut eiga að máli, þar sem þau eru til.
3. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. þessarar greinar geta lög eða reglugerðir eða hlutaðeigandi stjórnvald, að höfðu samráði við samtök vinnuveitenda og launafólks sem hlut eiga að máli, þar sem þau eru til, leyft vinnu eða starf ungmenna frá 16 ára aldri með því skilyrði að heilbrigði, öryggis og siðgæðis hlutaðeigandi ungmenna sé fyllilega gætt og að ungmennin hafi fengið nægilega sérhæfða

employment or work within its territory and on means of transport registered in its territory; subject to Articles 4 to 8 of this Convention, no one under that age shall be admitted to employment or work in any occupation.
2. Each Member which has ratified this Convention may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office, by further declarations, that it specifies a minimum age higher than that previously specified.
3. The minimum age specified in pursuance of paragraph 1 of this Article shall not be less than the age of completion of compulsory schooling and, in any case, shall not be less than 15 years.
4. Notwithstanding the provisions of paragraph 3 of this Article, a Member whose economy and educational facilities are insufficiently developed may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, initially specify a minimum age of 14 years.
5. Each Member which has specified a minimum age of 14 years in pursuance of the provisions of the preceding paragraph shall include in its reports on the application of this Convention submitted under article 22 of the constitution of the International Labour Organisation a statement

(a) that its reason for doing so subsists; or
(b) that it renounces its right to avail itself of the provisions in question as from a stated date.

Article 3

1. The minimum age for admission to any type of employment or work which by its nature or the circumstances in which it is carried out is likely to jeopardise the health, safety or morals of young persons shall not be less than 18 years.
2. The types of employment or work to which paragraph 1 of this Article applies shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, national laws or regulations or the competent authority may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, authorise employment or work as from the age of 16 years on condition that the health, safety and morals of the young persons concerned are fully protected and

leiðsögn eða starfsþjálfun í starfsgrein þeirri sem um er að ræða.

4. gr.

1. Að því marki sem nauðsyn krefur getur hlutaðeigandi stjórnvald, að höfðu samráði við samtök vinnuveitenda og launafólks sem hlut eiga að máli, þar sem þau eru til, undanskilið frá beitingu ákvæða samþykktar þessarar takmarkaðar greinar vinnu eða starfs, þar sem sérstökum og verulegum vandkvæðum er bundið að beita ákvæðunum.

2. Sérhvert aðildarríki, sem fullgildir samþykkt þessa, skal í fyrstu skýrslu sinni um framkvæmd samþykktarinnar, sem gefin er skv. 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, tiltaka allar þær greinar sem kunna að hafa verið undanskildar skv. 1. tl. þessarar greinar, og tilgreina ástæður slíkra undanþága, og skal í síðari skýrslum skýra frá því hvernig háttað er lögum þess og framkvæmd að því er varðar þær greinar sem undanskildar hafa verið og að hve miklu leyti samþykktinni hefur verið framfylgt eða fyrirhugað er að framfylgja henni að því er þær greinar varðar.

3. Vinna eða starf, sem 3. gr. samþykktar þessarar tekur til, skal ekki undanskilið beitingu samþykktarinnar samkvæmt þessari grein.

5. gr.

1. Aðildarríki, sem býr við vanþróaðan efnahag og stjórnsýslu, getur, að höfðu samráði við samtök vinnuveitenda og launafólks sem hlut eiga að máli, þar sem þau eru til, takmarkað í upphafi gildissvið samþykktar þessarar.

2. Sérhvert aðildarríki, sem hefur fært sér í nyt ákvæði 1. tl. þessarar greinar, skal með yfirlýsingu, er fylgir fullgildingarskjali þess, tiltaka þær greinar atvinnulífs eða tegundir starfsemi sem það lætur ákvæði samþykktarinnar ná til.

3. Ákvæði samþykktarinnar skulu að minnsta kosti taka til eftirtalinna greina: námugraftrar og grjótnáms, iðnaðar, byggingarvinnu, rafmagns-, gass- og vatnsveitna, heilbrigðisþjónustu, flutninga, vörugeymslu og samgangna, svo og plantekrubúskapar og annars landbúnaðar sem aðallega framleiðir til sölu, að undanskildum fjölskyldubúskap sem framleiðir til staðbundinnar neyslu og hefur ekki að staðaldri launað starfsfólk.

that the young persons have received adequate specific instruction or vocational training in the relevant branch of activity.

Article 4

1. In so far as necessary, the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, may exclude from the application of this Convention limited categories of employment or work in respect of which special and substantial problems of application arise.

2. Each Member which ratifies this Convention shall list in its first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any categories which may have been excluded in pursuance of paragraph 1 of this Article, giving the reasons for such exclusion, and shall state in subsequent reports the position of its law and practice in respect of the categories excluded and the extent to which effect has been given or is proposed to be given to the Convention in respect of such categories.

3. Employment or work covered by Article 3 of this Convention shall not be excluded from the application of the Convention in pursuance of this Article.

Article 5

1. A Member whose economy and administrative facilities are insufficiently developed may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, initially limit the scope of application of this Convention.

2. Each Member which avails itself of the provisions of paragraph 1 of this Article shall specify, in a declaration appended to its ratification, the branches of economic activity or types of undertakings to which it will apply the provisions of the Convention.

3. The provisions of the Convention shall be applicable as a minimum to the following: mining and quarrying; manufacturing; construction; electricity, gas and water; sanitary services; transport, storage and communication; and plantations and other agricultural undertakings mainly producing for commercial purposes, but excluding family and small-scale holdings producing for local consumption and not regularly employing hired workers.

4. Sérhvert aðildarríki sem hefur takmarkað gildissvið þessarar samþykktar í samræmi við þessa grein:

a. skal í skýrslum sínum, sem gefnar eru skv. 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, skýra frá ástandinu almennt að því er tekur til vinnu ungmenna og barna í starfsgreinum sem undanskildar eru gildissviði samþykktar þessarar, og hverjum þeim framförum sem kunna að hafa orðið í átt til víðtækari beitingar ákvæða samþykktarinnar;

b. getur hvenær sem er formlega víkkað gildissvið samþykktarinnar með yfirlýsingu til framkvæmdastjóra Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar.

6. gr.

Samþykkt þessi tekur ekki til vinnu barna eða ungmenna í skólum vegna almennrar, starfslegrar eða tæknilegrar menntunar eða í öðrum þjálfunarstofnunum, né til vinnu ungmenna 14 ára eða eldri í fyrirtækjum þar sem slík vinna er unnin við skilyrði sem ákveðin eru af hlutaðeigandi stjórnvaldi, að höfðu samráði við samtök hlutaðeigandi vinnuveitenda og launafólks sem hlut eiga að máli, þar sem þau eru til, enda sé starfið óaðskiljanlegur þáttur í:

a. námi eða þjálfun sem skóli eða þjálfunarstofnun ber aðallega ábyrgð á;

b. áætlun um þjálfun sem fer aðallega eða alfarið fram í fyrirtæki, enda hafi hlutaðeigandi stjórnvald samþykkt áætlun þess; eða

c. áætlun um leiðsögn eða fræðslu er miði að því að auðvelda val á starfi eða þjálfunarbraut.

7. gr.

1. Landslög eða reglugerðir geta leyft að ungmenni á aldrinum 13 til 15 ára vinni létt störf, sem

a. ekki eru líkleg til þess að skaða heilsu þeirra eða þroska; og

b. ekki draga úr skólagöngu þeirra, þátttöku í starfskynningu eða námskeiðum, sem viðurkennd eru af hlutaðeigandi stjórnvaldi, eða getu þeirra til að njóta fræðslu sem þeim er veitt.

2. Landslög eða reglugerðir geta einnig leyft að ungmenni, sem náð hafa 15 ára aldri en hafa ekki

4. Any Member which has limited the scope of application of this Convention in pursuance of this Article

(a) shall indicate in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation the general position as regards the employment or work of young persons and children in the branches of activity which are excluded from the scope of application of this Convention and any progress which may have been made towards wider application of the provisions of the Convention;

(b) may at any time formally extend the scope of application by a declaration addressed to the Director-General of the International Labour Office.

Article 6

This Convention does not apply to work done by children and young persons in schools for general, vocational or technical education or in other training institutions, or to work done by persons at least 14 years of age in undertakings, where such work is carried out in accordance with conditions prescribed by the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, and is an integral part of

(a) a course of education or training for which a school or training institution is primarily responsible;

(b) a programme of training mainly or entirely in an undertaking, which programme has been approved by the competent authority; or

(c) a programme of guidance or orientation designed to facilitate the choice of an occupation or of a line of training.

Article 7

1. National laws or regulations may permit the employment or work of persons 13 to 15 years of age on light work which is

(a) not likely to be harmful to their health or development; and

(b) not such as to prejudice their attendance at school, their participation in vocational orientation or training programmes approved by the competent authority or their capacity to benefit from the instruction received.

2. National laws or regulations may also permit the employment or work of persons who are at

lokið skólaskyldu, vinni störf er fullnægja þeim skilyrðum sem sett eru í a- og b-liðum 1. tl. þessarar greinar.

3. Hlutaðeigandi stjórnvald skal ákveða í hvaða starfsgreinum megi leyfa vinnu skv. 1. og 2. tl. þessarar greinar og skal tiltaka fjölda vinnustunda og vinnuskilyrði í því sambandi.

4. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. þessarar greinar getur aðildarríki, sem færir sér í nyt ákvæði 4. tl. 2. gr., svo lengi sem það gerir svo, sett aldursmörkin 12 og 14 í stað aldursmarkanna 13 og 15 í 1. tl. og aldursmarkið 14 í stað aldursmarksins 15 í 2. tl. þessarar greinar.

8. gr.

1. Að höfðu samráði við samtök vinnuveitenda og launafólks sem hlut eiga að máli, þar sem þau eru til, getur hlutaðeigandi stjórnvald, með leyfum í hverju tilviki fyrir sig, heimilað undanþágur frá vinnubanninu, sem kveðið er á um í 2. gr. þessarar samþykktar, m.a. vegna þátttöku í listrænum sýningum.
2. Í slíkum leyfum skal setja takmörk um fjölda vinnustunda og kveða á um vinnuskilyrði.

9. gr.

1. Hlutaðeigandi stjórnvald skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir, þ. á m. setja hæfileg viðurlög, til þess að tryggja virka framkvæmd ákvæða þessarar samþykktar.

2. Landslög, reglugerðir eða hlutaeigandi stjórnvald skulu tilgreina hverjir beri ábyrgð á að ákvæðum, sem hrinda samþykktinni í framkvæmd, sé framfylgt.
3. Landslög, reglugerðir eða hlutaðeigandi stjórnvald skulu kveða á um skrár eða önnur skjöl sem vinnuveitandi skal halda og hafa til reiðu; skrár þessar eða skjöl skulu greina nöfn og aldur eða fæðingardag manna, sem hann hefur í vinnu eða starfa fyrir hann og yngri eru en 18 ára, og skulu þessar upplýsingar staðfestar þar sem því verður við komið.

10. gr.

1. Í samræmi við skilyrði þessarar greinar breytir þessi samþykkt eftirtöldum samþykktum: samþykkt um lágmarksaldur í iðnaði, 1919, samþykkt um lágmarksaldur við sjómennsku, 1920,

least 15 years of age but have not yet completed their compulsory schooling on work which meets the requirements set forth in sub-paragraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article.
3. The competent authority shall determine the activities in which employment or work may be permitted under paragraphs 1 and 2 of this Article and shall prescribe the number of hours during which and the conditions in which such employment or work may be undertaken.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, a Member which has availed itself of the provisions of paragraph 4 of Article 2 may, for as long as it continues to do so, substitute the ages 12 and 14 for the ages 13 and 15 in paragraph 1 and the age 14 for the age 15 in paragraph 2 of this Article.

Article 8

1. After consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, the competent authority may, by permits granted in individual cases, allow exceptions to the prohibition of employment or work provided for in Article 2 of this Convention, for such purposes as participation in artistic performances.
2. Permits so granted shall limit the number of hours during which and prescribe the conditions in which employment or work is allowed.

Article 9

1. All necessary measures, including the provision of appropriate penalties, shall be taken by the competent authority to ensure the effective enforcement of the provisions of this Convention.
2. National laws or regulations or the competent authority shall define the persons responsible for compliance with the provisions giving effect to the Convention.
3. National laws or regulations or the competent authority shall prescribe the registers or other documents which shall be kept and made available by the employer; such registers or documents shall contain the names and ages or dates of birth, duly certified wherever possible, of persons whom he employs or who work for him and who are less than 18 years of age.

Article 10

1. This Convention revises, on the terms set forth in this Article, the Minimum Age (Industry) Convention, 1919, the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, the Minimum Age (Agriculture)

samþykkt um lágmarksaldur í landbúnaði, 1921, samþykkt um lágmarksaldur kyndara og kolamokara, 1921, samþykkt um lágmarksaldur við önnur störf en iðnað, 1932, endurskoðaðri samþykkt um lágmarksaldur við sjómennsku, 1936, endurskoðaðri samþykkt um lágmarksaldur í iðnaði, 1937, endurskoðaðri samþykkt um lágmarksaldur við önnur störf en iðnað, 1937, samþykkt um lágmarksaldur fiskimanna, 1959 og samþykkt um lágmarksaldur við vinnu neðanjarðar, 1965.

2. Gildistaka þessarar samþykktar skal ekki koma í veg fyrir frekari fullgildingar á endurskoðaðri samþykkt um lágmarksaldur við sjómennsku, 1936, endurskoðaðri samþykkt um lágmarksaldur í iðnaði, 1937, endurskoðaðri samþykkt um lágmarksaldur við önnur störf en iðnað, 1937, samþykkt um lágmarksaldur fiskimanna, 1959 og samþykkt um lágmarksaldur við vinnu neðanjarðar, 1965.

3. Ekki skal unnt að fullgilda samþykkt um lágmarksaldur í iðnaði, 1919, samþykkt um lágmarksaldur við sjómennsku, 1920, samþykkt um lágmarksaldur í landbúnaði, 1921, samþykkt um lágmarksaldur kyndara og kolamokara, 1921, eftir að allir aðilar að þeim hafa samþykkt það með því að fullgilda þessa samþykkt eða með yfirlýsingu til framkvæmdastjóra Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar.

4. Þegar gengist hefur verið undir skuldbindingar þessarar samþykktar

a. af aðildarríki sem er aðili að endurskoðaðri samþykkt um lágmarksaldur í iðnaði, 1937 og lágmarksaldur, sem ekki er lægri en 15 ár, er tiltekinn í samræmi við 2. gr. þessarar samþykktar skal það ipso jure fela í sér tafarlausa uppsögn þeirrar samþykktar.

b. að því er varðar önnur störf en iðnað, eins og þau eru skilgreind í samþykkt um lágmarksaldur við önnur störf en iðnað, 1932, af aðildarríki sem er aðili að þeirri samþykkt, skal það ipso jure fela í sér tafarlausa uppsögn þeirrar samþykktar,

c. að því er varðar önnur störf en iðnað, eins og þau eru skilgreind í endurskoðaðri samþykkt um lágmarksaldur við önnur störf en iðnað, 1937, af aðildarríki sem er aðili að þeirri samþykkt, og lágmarksaldur, sem ekki er lægri en 15 ár, er tiltekinn í samræmi við 2. gr. þessarar samþykktar skal það ipso jure fela í sér tafarlausa uppsögn þeirrar samþykktar.

Convention, 1921, the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention, 1932, the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, and the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965.

2. The coming into force of this Convention shall not close the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, or the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965, to further ratification.

3. The Minimum Age (Industry) Convention, 1919, the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, and the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, shall be closed to further ratification when all the parties thereto have consented to such closing by ratification of this Convention or by a declaration communicated to the Director-General of the International Labour Office.

4. When the obligations of this Convention are accepted

(a) by a Member which is a party to the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(b) in respect of non-industrial employment as defined in the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention, 1932, by a Member which is a party to that Convention, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(c) in respect of non-industrial employment as defined in the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, by a Member which is a party to that Convention, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention, this

þykktar, skal það ipso jure fela í sér tafarlausa uppsögn þeirrar samþykktar,

d. að því er varðar vinnu á skipum, af aðildarríki sem er aðili að endurskoðaðri samþykkt um lágmarksaldur við sjómennsku, 1936, og lágmarksaldur, sem ekki er lægri en 15 ár, er tiltekinn í samræmi við 2. gr. þessarar samþykktar, eða aðildarríkið tiltekur að 3. gr. þessarar samþykktar nái til sjómennsku, skal það ipso jure fela í sér tafarlausa uppsögn þeirrar samþykktar,

e. að því er varðar fiskveiðar á sjó, af aðildarríki sem er aðili að samþykkt um lágmarksaldur fiskimanna, 1959, og lágmarksaldur, sem ekki er lægri en 15 ár, er tiltekinn í samræmi við 2. gr. þessarar samþykktar, eða aðildarríkið tiltekur að 3. gr. þessarar samþykktar nái til vinnu við fiskveiðar á sjó, skal það ipso jure fela í sér tafarlausa uppsögn þeirrar samþykktar,

f. af aðildarríki sem er aðili að samþykkt um lágmarksaldur við vinnu neðanjarðar, 1965, og lágmarksaldur, sem ekki er lægri en aldurinn sem tiltekinn er í samræmi við þá samþykkt, er tiltekinn í samræmi við 2. gr. þessarar samþykktar, eða aðildarríkið tiltekur að slíkt aldurstakmark gildi um vinnu neðanjarðar í námum í samræmi við 3. gr. þessarar samþykktar, skal það ipso jure fela í sér tafarlausa uppsögn þeirrar samþykktar, ef og þegar þessi samþykkt öðlast gildi.

5. Samþykkt skuldbindinga þessarar samþykktar

a. skal fela í sér uppsögn samþykktar um lágmarksaldur í iðnaði, 1919, í samræmi við 12. gr. hennar,

b. að því er varðar landbúnað, skal fela í sér uppsögn samþykktar um lágmarksaldur í landbúnaði, 1921, í samræmi við 9. gr. hennar,

c. að því er varðar sjómennsku, skal fela í sér uppsögn samþykktar um lágmarksaldur við sjómennsku, 1920, í samræmi við 10. gr. hennar, og samþykktar um lágmarksaldur kyndara og kolamokara, 1921, í samræmi við 12. gr. hennar, ef og þegar þessi samþykkt öðlast gildi.

shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(d) in respect of maritime employment, by a Member which is a party to the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention or the Member specifies that Article 3 of this Convention applies to maritime employment, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(e) in respect of employment in maritime fishing, by a Member which is a party to the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention or the Member specifies that Article 3 of this Convention applies to employment in maritime fishing, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(f) by a Member which is a party to the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965, and a minimum age of not less than the age specified in pursuance of that Convention is specified in pursuance of Article 2 of this Convention or the Member specifies that such an age applies to employment underground in mines in virtue of Article 3 of this Convention, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention, if and when this Convention shall have come into force.

5. Acceptance of the obligations of this Convention

(a) shall involve the denunciation of the Minimum Age (Industry) Convention, 1919, in accordance with Article 12 thereof,

(b) in respect of agriculture shall involve the denunciation of the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, in accordance with Article 9 thereof,

(c) in respect of maritime employment shall involve the denunciation of the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, in accordance with Article 10 thereof, and of the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, in accordance with Article 12 thereof, if and when this Convention shall have come into force.

11. gr.

Formlegar fullgildingar þessarar samþykktar skulu sendar framkvæmdastjóra Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar til skrásetningar.

12. gr.

1. Þessi samþykkt skal einungis bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnumálastofnunarinnar sem hafa látið framkvæmdastjórann skrá fullgildingar sínar.
2. Hún öðlast gildi tólf mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríka hafa verið skráðar hjá framkvæmdastjóranum.

3. Síðan öðlast þessi samþykkt gildi að því er varðar sérhvert aðildarríki tólf mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skráð.

13. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að liðnum tíu árum frá fyrstu gildistöku hennar með tilkynningu til framkvæmdastjóra Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrr en ár er liðið frá skrásetningardegi hennar.

2. Sérhvert aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa en notfærir sér ekki, innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins sem um getur í undanfarandi tölulið, rétt þann til uppsagnar sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af samþykktinni í annað tíu ára tímabil og getur síðan sagt henni upp að liðnu sérhverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

14. gr.

1. Framkvæmdastjóri Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnumálastofnunarinnar um skrásetningu allra fullgildinga og uppsagna sem aðildarríki stofnunarinnar senda honum.

2. Þegar framkvæmdastjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar um skrásetningu annarrar fullgildingarinnar sem honum berst skal hann vekja athygli þeirra á gildistökudegi samþykktarinnar.

15. gr.

Framkvæmdastjóri Alþjóðavinnumálaskrif-

Article 11

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 13

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an Act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation should not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 14

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.
2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 15

The Director-General of the International

stofunnar skal senda aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar samkvæmt 102. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir sem hann hefur skráð í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

16. gr.

Þegar stjórn Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar kann að álíta það nauðsynlegt skal hún leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd þessarar samþykktar og athuga jafnframt hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins breytingar á henni í heild eða að hluta.

17. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt að meira eða minna leyti, og sú samþykkt mælir ekki fyrir á annan veg skal:

a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt ipso jure fela í sér tafarlausa uppsögn þessarar samþykktar, hvað sem ákvæðum 13. gr. hér að framan líður, ef og þegar hin nýja samþykkt öðlast gildi;

b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt eftir að hin nýja samþykkt öðlast gildi.

2. Þessi samþykkt skal, hvað sem öðru líður, halda gildi sínu eins og hún er að formi og efni að því er varðar þau aðildarríki sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

18. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 16

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 17

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.